

Kapitola jedna

V Turlinghamské akademii to hučelo jako v úle. Všech pět set studentek a studentů internátní školy se shromáždilo ve školní aule. Sophie přišla taky a v řadách děvčat i chlapců oblečených v červenošedých uniformách hledala Katy. V pondělí ráno si vždycky vyprávěly, co zažily přes víkend, a tentokrát bylo těch novinek nadmíru! Byla tu ta věc s její tetou Angelicou a nenačalý návrat jejího otce. Sophie skoro celou noc nespala – sotva zavřela oči, hned se zase probudila, protože v duchu viděla létající koule, které po ní teta vrhala, a rozružený tetin obličej i dveře, jimiž ji i Katy přišel zachránit její otec. Aspoň že to už bylo všechno za ní a její teta navždy zmizela.

Přesto nebyla úplně šťastná. Katy byla jediná, s kým mohla o celé záležitosti mluvit, protože jen ona znala celou pravdu. Ale jejich vztah čarodějky a lovkyně čarodějek nikdy nebude jednoduchý.

Když uviděla Katy sedět se zkříženýma nohama na zemi, zazubila se. Katy ji spatřila ve stejném okamžiku a zamávala jí. Sophie prošla kolem řady studentů a vmáčkla se na zem vedle své nejlepší kamarádky.

„Ahoj Sophie!“ ozvala se zezadu Erin svým výrazným americkým přízvukem. Vedle Erin se zářivě usmívala Lauren. Z přední řady ji pozdravily i Kaz a Joanna.

„Ahoj všichni,“ pozdravila Sophie všechny naráz. Na Katy se podívala varovným pohledem. Před ostatními nemohly o svých záležitostech mluvit.

„Ahoj Sophie, jak se máš?“ zeptala se Katy. „Jak to šlo s mámou a tátou? Vsadím se, že ji návrat tvého otce pořádně vyvedl z míry.“

„Ehm, jo, tak trochu ano.“ Sophie se rozesmála a pohodlněji se uvelebila na podlaze.

Když si vzpomněla, že je její otec doma, zamotala se jí hlava. Věděla, že to nebude jednoduché – byl deset let pryč a maminka mu jen tak neodpustí. Sophie věděla, že její otec musel odejít, aby chránil svou manželku a dceru před lovci čarodějek a čarodějí, ale své

ženě pravdu povědět nemohl. Sophie si moc přála, aby se všechno vyřešilo, ale pokud tu existovalo tolik tajemství, nebude to jen tak.

„Ale já chci slyšet, co je nového u tebe,“ řekla Sophie. Snažila se změnit téma a dostat se tak na bezpečnější půdu. „Co se včera večer stalo mezi tebou a Callumem?“

„No jasně! Chceme slyšet úplně všechno!“ Erin s Joannou se nahnuly dopředu, zatímco Kaz s Lauren se dychtivě přiblížily zezadu.

Katy zrudla jako pivoňka. „No, já, ehm, on... é –“ Zoufale se podívala na Kaz.

Sophie sebou cukla. Vzpomněla si, že do Calluma byla zamilovaná i Kaz. Ulevilo se jí, když Kaz zavrtěla kudrnatou hlavou a rozesmála se.

„Katy, nedělej si starosti. Mě už to *dávno* přešlo. Vy dva jste stvořeni jeden pro druhého – a já už mám stejně ráda někoho jiného.“

„Nekecej!“ Erin na ni hleděla s otevřenou pusou. „Kdo je to? A kdy se to stalo? A jak?“

„Oliver.“ Kaz se zářivě usmála a užívala si pozornosti, kterou jí nyní všechny kamarádky věnovaly. „Dali jsme se dohromady na včerejší slavnosti.“

Erin vypískla a dívky začaly jedna přes druhou vykřikovat otázky.

„Dopravdy spolu chodíte? Pozval tě na rande?“ ptala se Lauren s doširoka otevřenýma očima.

„Ještě ne, ale kdybychom měli víc času, určitě by to udělal!“ Kaz se obrátila ke Katy. „A co ty, pozval tě Calum na rande?“

„Jo, Katy, nenechávej nás v nevědomosti a pověz nám to!“ žadonila Sophie.

„Psst!“ syknul za nimi vzteklý hlas. Sophie nadskočila leknutím a rozhlédla se kolem. Maggie Millarová – hlavní prefektka – se na ně zamračila a kývla hlavou k přední části místnosti.

Sophie a její kamarádky se otočily právě v okamžiku, kdy na pódium vystoupila Sophiina matka s vážným výrazem ve tváři. Sophie vzdychla. Katyiny novinky musí počkat.

„Dobré ráno, Turlinghame.“ Sophiina máma mluvila ochraptělým hlasem a pod očima měla černé kruhy z nevyspání. Sophie však doufala, že nikdo jiný nepozná, jak strašně je unavená. Místnost ztichla. Nejmladší studenti s otevřenými pusami zbožně hleděli na svou ředitelku a učitelé i prefektky nenápadně uklidňovali starší dívky vzadu.

„Dnes mám pro vás několik úžasných novinek,“ pokračovala Sophiina máma. „Jak jistě víte, studentky a studenti devátých a desátých tříd mají možnost se

každé dva roky utkat o Zlatou cenu hraběte z Turlinghamu.“

Sophie se napřímila a vyměnila si pohledy se svými kamarádkami.

„V rámci této soutěže se budete moci nejrůznějšími zajímavými způsoby zapojit do práce naší komunity. Je to dřina a znamená to, že se musíte vzdát několika hodin svého volného času, ale bude se to skvěle vyjímat na vašem vysvědčení a bude to znamenat i velké plus, až se budete hlásit na univerzitu – ačkoliv se to většinou z vás může zdát velmi vzdálené.“ Sophiina máma se usmála. „A paní Freemanová k tomu bude rovněž potřebovat nějaké dobrovolníky z 11. ročníku.“

Sophie neměla v úmyslu zasténat, ale nemohla si pomoci. Zbytek jejích spolužaček udělal totéž. Paní Freemanová byla hlavní vychovatelka a byla přímo děsná!

Sophiina máma se na paní Freemanovou usmála.

„Po našem shromáždění se můžete na nástěnkách zapsat na vámi zvolenou aktivitu,“ dodala. „Soutěž má dvě úrovně: stříbrnou a zlatou. Jakmile splníte ke spokojenosti paní Freemanové stříbrnou, budete se moci zúčastnit zlaté – což je expedice do Holandska!“

V místnosti to zašumělo vzrušením. Joanna a Kaz na sebe kývly a Sophie zaslechla, jak Erin šeptá Lauren:

„To by znamenalo, že bychom s Markem strávili prázdniny spolu... paráda!“

Katy dloubla Sophii a ta se na ni zazubila. Naprosto s Erin souhlasila – jakmile bude po shromáždění, okamžitě se zapíše!

Jakmile prefektky otevřely dveře, Sophie dychtivě vyrazila ven ve snaze dostat se k zapisovacím archům dřív, než se jednotlivé aktivity zaplní. Vypadalo to však, jako by všichni studenti měli stejný nápad! Sophie se vyhnula batohu, který nesl na zádech jakýsi vysoký kluk, a běžela za Erin a Kaz, které se proplétaly davem a spěchaly směrem k nástěnkám.

„Neběhejte po chodbách!“ křičela za nimi Maggie Millarová. „Sophie Morrowová, to platí hlavně pro tebe!“

Sophie protočila panenky. Proč si vždycky zasedne na ni? Přinutila se zpomalit – aspoň než zmizí z Maggiina dohledu. Pak se s kamarádkami znovu rozběhla chodbou vydlážděnou kamennými dlaždicemi za ostatními, ale překvapeně zůstala stát, když dosáhly konce davu shromážděného před nástěnkami.

Sophie se vyhoupla na špičky a snažila se zahlédnout seznam aktivit. Vysoká dívka ji šlehla ohonem přes tvář a štouchla do ní.

„To je nemožný. Vždyť ani nevidím, jaké ty aktivity jsou, natož aby se mi podařilo napsat pod ně své jméno,“ oznamovala kamarádkám.

Konečně dav prořídil natolik, aby se Sophie mohla protlačit dopředu.

„Takže – takovéhle máme možnosti,“ křikla dozadu, aby z toho něco měly i její přítelkyně. „Organizace blešího trhu. Běh ve vesnickém běžeckém závodě. Pomoc při šesté dobročinné módní přehlídce –“

„No výborně,“ zazářily Erin oči.

„– čtení pro prvňáky. Pomoc při vaření polévky pro chudé. Práce na farmě. Pomoc školní knihovnici –“

Sophie s Katy se po sobě podívaly. Obě si vzpomněly na dobrodružství, které ve školní knihovně zažily před pár týdny. Jen ony věděly, že knihovna má i svou temnou stránku!

„– sběr odpadků ve vsi. Pomoc v psím útulku a... to je všechno.“ Znovu se probojovala davem a připojila se k ostatním.

„Nemůžu se rozhodnout!“ zasténala Lauren. „Všechny znějí moc zajímavě.“

„Ani já,“ konstatovala Sophie. „Katy, co chceš dělat?“

„Co třeba ten psí útulek?“ navrhla Katy. „Bývají tam i štěňátka a ta jsou tááák roztomilá.“

„Ahoj holky!“ přerušil je chlapecký hlas. Sophie zvedla hlavu a spatřila, jak k nim rázuje Callum Pearce, vytáhlý kluk, kterému na všechny strany trčely kudrnaté vlasy, na nose mu křivě seděly brýle a z kalhot mu vylézala košile. Potlačila smích – ačkoliv to byl syn ředitele, rozhodně na to nevypadal!

„Ahoj Callume,“ usmála se na něj Katy. „Nemůžeme se rozhodnout, jaké aktivitě se budeme věnovat.“

Callum zamžoural na seznam aktivit. „Já asi budu uvažovat o tom vesnickém běžeckém závodě, ale ještě nevím určitě.“

„To zní docela dobře, ne, Sophie?“ vyhrkla Katy dychtivě.

Sophie se zazubila. Katy nebyla žádný sportovec, ale Sophie věděla, že bude s nadšením dělat všechno, co Callum. „Tak fajn, podíváme se na to.“ Vytáhla z tašky pero a protlačila se řídnoucím davem. Hledala příslušný papír, když vtom zahlédla úplně na kraji ještě jeden arch. Stálo na něm: *Práce v zeleninové zahradě Bowdenova psychiatrického ústavu.*

„No ne, podívejte!“ zvolala. V Bowdenově ústavu žila její babička – před několika lety se snažila přesvědčit lidi o existenci čarodějek a lovců čarodějek, a proto ji umístili do ústavu, kde jí „bude lépe“. Sophie ucítila, jak se jí v tašce pohnula její veverka, a uvědomila si,

že pro Gally a její skopičiny bude zahrada přímo ideálním místem!

Katy s Callumem přistoupili blíž. Sophie ukázala prstem na papír.

„Je to jenom jedna sobota – u ostatních aktivit je osm hodin rozprostřených do dvou týdnů,“ poznamenala. „Takže to bude jeden den těžké práce, ale hned za to získáme stříbrnou cenu.“

„Skvělé,“ souhlasila Katy. „Co myslíš, Callume?“

„Zní to zajímavě!“ Callum vzal pero a napsal tam jejich jména.

Sophie se otočila a uviděla za sebou stát Erin. A Marka. Erin měla bojovně založené paže a Mark se tvářil otráveně.

„Ty ses zbláznil! Běžecký závod?“ rozčilovala se Erin. „No tak, Marku, umíš si mě představit v teplákách?“

„To říkáš jenom proto, že s tebou nechci jít na tu módní přehlídku!“ tvrdil Mark. „Co je špatného na tom dělat něco venku?“

„Pročpak se nepřipojíte k nám a nejdete s námi pracovat do zeleninové zahrady?“ navrhla Sophie.

„Vy už jste se zapsali?“ Erin začala studovat nabídku. „Co myslíš, Marku? Nevadila by ti práce na zahradě?“

Mark pokrčil rameny. „Asi ne.“